

meget stærkt. Det er nødvendigt at holde Valget af Dommere til et vist begreundet Tal. Vi have set Følgen af at have for mange Dommere i den sjællandske Kreds, hvor man gjorde et Udstud af Stutterikommisjonen, for at besørge Dommen; men det pakte naturligvis stor Misforstaaelse hos dem, der ikke kom til at deltage i Stutterikommisjonens vigtigste Overv. Jeg kan imidlertid ikke se, hvorledes man kan ordne Valget gennem Landbosforeningerne, naar man ikke vilde skride til at tage endel flere Dommere, end ønskeligt er, eller hvorledes man skulde faae Landbosforeningerne, naar der maaste var et større Antal, for Exempel en halv Snes Stykker i Distriktet, til at blive enige om at vælge to eller fire Dommere, om det skulde være; det vilde være overordentlig vanskeligt. Det forekommer mig heller slet ikke, at Landbosforeningerne enten have nogen særlig Prævention paa at kunne komme til at vælge, eller at der er nogen Udset til, at de skulde gjøre det bedre end Amtsraadsmedlemmerne. Her er jo slet ikke Tale om — det er allerede bemærket, men jeg nødes til at gjentage det, fordi det er Hovedsagen — at det skal være hesteyndige Mænd, der skulle vælge Dommere. Jeg erkjender paa ingen mulig Maade, og jeg tror ikke, at noget Menneſte vil erkjende, at den Mand, der skal vælge en Anden til at udføre et vist Overv, som kræver særlig Kundskab, selv skal være Professor i samme Sag, det vilde i en overordentlig høj Grad vanskeliggøre ethvert Valg i hele Landet. Jeg tror slet ikke, at det er det, hvorpaa det kommer an; men besynderligt skulde det være, om Amtsraadsmedlemmerne, der dog maa være særlig kjendte i Amtsraads Kredsen, ikke skulde have Kjendskab til de faa, thi det er kun saa anerkjendte Hestekjendere, der ere i Kredsen; det anser jeg for høist usandsynligt. Der er dernæst heller ingen Tvivl om, at Amtsraadsmedlemmerne jo ville røgte deres Hverv med den samme Samvittighedsfuldhed og Upartiskhed som Landbosforeningerne. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at denne fra flere Sider angrebne, men ogsaa fra andre Sider understøttede Bestemmelse er fuldkommen rigtig, og det Bedste, man kan komme til. — Ja, der er jo fremkommet adskillige Tvivl til den ene eller anden Side, men jeg tror, det er det Thing vil være enigt med mig i, at jeg kan fritage mig for at gaa ind paa en Undersøgelse af disse smaa Forhold, som formentlig et Udvalg vil komme til at dømme om. Den Betvillike, der er bleven udtalt om Lovforslaget i det Hele, giver mig Haab om, at man vil kunne blive enig om en saadan Form, der vil kunne blive antagelig for dette Thing; helst saae jeg, at Forslaget blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. — Det erede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) mente, at det var en Mangel ved Lovforslaget, at det kun lod Premier blive uddelte gennem Landbo-

foreningerne, og at der kunde være andre Foreninger, der tilstræbte samme Formaal og havde ligesaa megen Forventning om at blive delagtig i Statens Tilskud. Dertil vil jeg sige, at, naar disse Foreninger have akkurat det samme Formaal som Landbosforeningerne, ved jeg ikke, hvorfor de ikke ogsaa give sig det samme Navn, saa er man inde paa Sagen, men have de et for Landbosforeningerne forskjelligt Formaal, sålde de slet ikke ind under denne Lov. Jeg kan imidlertid godt tænke mig Foreninger, f. Ex. til Fremme af Hesteaavl, der kunde søge at virke til andre Formaal end dem, der ere angivne i eller følge af denne Lov, og hvis Virksomhed kan være overmaade gavnlig, og nyttig og anerkjendes værdig til Understøttelse. Jeg vil sige, at man kunde tænke sig, at der dannede sig en Forening til Fremme af Husdyr her i Landet, hvortil jeg ogsaa regner Remonteving af vor Militæretats Heste — at der dannede sig en Forening for at fremme Tilleg af denne Slags Heste, og at den satte sig det Formaal, at indforſkrive fra andre Steder saadanne Dyr, der vare særlig skikkede til at fremme dette Formaal, eller til at undersøge dem paa de enkelte Steder, hvor man bestreber sig for at frembringe den Slags Heste. Ja, man kunde jo tænke sig, at man vilde gaa videre, end der i Almindelighed bliver gaaet, og som der ikke er Tale om i Medfør af denne Lov, nemlig at man vilde udstikke sin Virksomhed f. Ex. Derhen, at man lagde De og de Hopper maa benyttes som Tillegsdyr. Man premierede altsaa disse Hopper, indbrændte dem og henviste dem til ganske bestemte Tingste, som parrede med disse Hopper, maatte ventes at give et godt Resultat — og det er Noget, jeg tror vilde være nødvendigt, naar man vil lægge gode Heste til, thi det kan, som bekendt, ikke nytte at holde Tuldblodshingste til jydste Hopper, som savne alle Betingelser for, at der kan komme noget Nødtigt og Godt ud deraf. Derfor der dannede sig en saadan Forening, vilde jeg sige, at den kom ikke ind under denne Lov; men jeg vilde ikke anse det for urimeligt, at Staten vilde ved Tilskud fremme saadanne Foreningers Virksomhed. Paa ingen Maade! Det vilde ikke være i Modstrid med denne Lov, og jeg vil meget snarere sige, at der var en Opfordring for Staten til ogsaa ad denne Vej at støtte et nyttigt Formaal, men denne Lov her vedkommer noget Saadant ikke. Naar et æret Medlem (B. Holm) har ment, at vi have nok af Remonteheste, men at der er Forhold tilstede, som besværliggjør deres Erhvervelse, tror jeg dog, at han rigtig nok har sagt noget mere, end der egentlig burde være sagt, naar man ikke samtidig lægger Bevæjer ved Siden. Jeg håaber, at de erede Medlemmer ikke miskjende, hvem og hvad jeg sigter til. Sagen er den, at det virkelig er meget vanskeligt at finde Remonteheste i Sjælland, og det ligger deri, at Racen har forandret